

Arrest

nr. 172 882 van 5 augustus 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 maart 2016 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 april 2016 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 augustus 2011 wordt aan H.A., van Afghaanse nationaliteit, in België de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Op 21 oktober 2014 treedt verzoekster in Afghanistan in het huwelijk met H.A., bij volmacht.

Op 21 april 2015 dient verzoekster, van Afghaanse nationaliteit, bij de Belgische Ambassade te Islamabad een aanvraag in voor een visum gezinshereniging.

Op 10 juli 2015 wordt de beslissing genomen tot weigering van deze visumaanvraag.

Op 3 november 2015 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een visum gezinshereniging.

Op 25 januari 2016 wordt beslist het jaarlijks verlengde bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van verzoeksters echtgenoot om te zetten in een bewijs van inschrijving van onbepaalde duur.

Op 3 maart 2016 wordt de beslissing genomen tot weigering van het visum gezinshereniging. Dit is de bestreden beslissing:

“Commentaar:

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10,1,1,4 ,van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit het voorgelegde arbeidscontract blijkt dat de heer A. tewerkgesteld is in het kader van een startbanenproject. Het arbeidscontract vermeldt specifiek dat dit contract zal worden stopgezet van zodra dat de periode waarbij de werkuitkering wordt toegekend, afloopt. De duur van dit contract, dat reeds werd afgesloten op 04/02/2015, is dan ook niet gekend; het dossier bevat geen enkele indicatie naar de resterende tijd waarin de heer A. nog recht heeft op deze werkuitkering. Van zodra deze wegvalt eindigt het contract. Dergelijke contracten zijn bijgevolg tijdelijk om vervolgens te kunnen genieten van sociale uitkeringen, en de inkomsten die voortkomen uit deze contracten kunnen dan ook niet beschouwd worden als stabiel en regelmatig.

Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarden gesteld door de wet

De visumaanvraag wordt bijgevolg geweigerd. Voor de Staatssecretaris voor asiel en migratie, getekend: A.H., Attaché

Motivatie:

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, al.1, 4° of 5° of art. 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden.

Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht“

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 20 april 2016 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend maar wel tijdig een administratief dossier.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert twee middelen aan die luiden als volgt:

“Verzoekster voldoet aan de voorwaarden van artikel 10,1,1,4 van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft een beslissing genomen zonder alle aanwezige stukken in het dossier op een zorgvuldige en redelijke wijze te beoordelen. Dit middel is gegrond.

Tweede middel: Schending van de materiële motiveringsplicht, juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Verweerder stelt ten onrechte het volgende:

‘Uit het voorgelegde arbeidscontract blijkt dat de heer A. tewerkgesteld is in het kader van een startbanenproject. Het arbeidscontract vermeldt specifiek dat dit contract zal worden stopgezet van zodra dat de periode waarbij de werkuitkering wordt toegekend, afloopt. De duur van dit contract, dat reeds werd afgesloten op 04/02/2015, is dan ook niet gekend; het dossier bevat geen enkele indicatie naar de resterende tijd waarin de heer A. nog recht heeft op deze werkuitkering. Van zodra deze wegvalt eindigt het contract. Dergelijke contracten zijn bijgevolg tijdelijk om vervolgens te kunnen genieten van sociale uitkeringen, en de inkomsten die voortkomen uit deze contracten kunnen dan ook niet beschouwd worden als stabiel en regelmatig.’

De heer A. is op 1.01.1994 geboren en hij is 22 jaar oud. De heer A. heeft op 4.02.2015 een arbeidsovereenkomst gesloten van onbepaalde duur - startbanenproject. (stuk 2)

In artikel 2 van deze overeenkomst staat het volgende:

De overeenkomst zal worden stopgezet op het ogenblik dat de periode waarbij de werkuitkering wordt toegekend afloopt.

Wat is een startbaanovereenkomst?

Een startbaan is de tewerkstelling van elke -26-jarige in het kader van een normale, minstens halftijds arbeidsovereenkomst of in het kader van een leer-, stage- of inschakelingsovereenkomst.

Een SBO op zichzelf bestaat niet. Het is veeleer een label dat op een bestaand type contract gekleefd wordt. Het moet wel gaan om een type contract dat daarvoor in aanmerking komt.

Of met andere woorden: zolang een jongere geen 26 jaar oud is, heeft elke tewerkstelling in het kader van een overeenkomst die SBO kan zijn, automatisch de hoedanigheid van SBO. Hiervoor moet geen enkele formaliteit vervuld worden (noch inschrijving als werkzoekende, noch kaart).

(...)

Duur van de SBO

De SBO duurt zolang de tewerkstelling van de jongere bij de werkgever duurt, tot - ten laatste - het einde van het kwartaal waarin de jongere 26 jaar wordt.

<http://www.werk.belgië.be/defaultTab.aspx?id=7452>

Verweerder doet alsof hij nooit gehoord heeft van een SBO contract. Verzoekster meent dat haar echtgenoot geen buitenlandse arbeidsovereenkomst voorgelegd heeft maar een Belgische. Verzoeker verwacht dat verweerder weet wat een SBO contract is.

Verzoeksters echtgenoot is 22 jaar oud en hij mag tot zijn 26ste onder deze arbeidsovereenkomst werken.

Verweerder heeft nagelaten om met dit elementen rekening te houden. Hieruit blijkt dat verweerder de documenten niet op een zorgvuldige wijze onderzocht heeft.

Verweerder heeft nagelaten om op een redelijke wijze te motiveren waarom hij:

Geen rekening gehouden heeft met het feit dat verzoeksters echtgenoot nog 4 jaar werkzekerheid heeft.

Geen rekening gehouden heeft met het feit dat verzoeksters echtgenoot nog altijd recht heeft op de werkloosheidsuitkering indien zijn huidige arbeidsovereenkomst beëindigd wordt.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het schending van de materiële motiveringsplicht.

Dat dit middel gegrond is.”

3.2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Zij voert aan dat haar echtgenoot is tewerkgesteld op basis van een arbeidsovereenkomst in het kader van een startbanenproject. Het contract vermeldt dat dit zal worden stopgezet van zodra de periode waarbij de werkuitkering wordt toegekend, afloopt. De duur van dit contract is dus niet gekend. Verzoekster wijst erop dat een startbaanovereenkomst duurt zolang de tewerkstelling van de jongere duurt, ten laatste tot het einde van het kwartaal waarin hij 26 jaar wordt. Verzoeksters echtgenoot is 22. Bovendien heeft hij recht op werkloosheidsvergoeding indien de huidige arbeidsovereenkomst beëindigd wordt. Met al deze elementen werd volgens haar geen rekening gehouden.

3.2.2. In de bestreden beslissing wordt over het voorgelegde arbeidscontract het volgende overwogen:

“Uit het voorgelegde arbeidscontract blijkt dat de heer A. tewerkgesteld is in het kader van een startbanenproject. Het arbeidscontract vermeldt specifiek dat dit contract zal worden stopgezet van zodra dat de periode waarbij de werkuitkering wordt toegekend, afloopt. De duur van dit contract, dat reeds werd afgesloten op 04/02/2015, is dan ook niet gekend; het dossier bevat geen enkele indicatie naar de resterende tijd waarin de heer A. nog recht heeft op deze werkuitkering. Van zodra deze wegvalt eindigt het contract. Dergelijke contracten zijn bijgevolg tijdelijk om vervolgens te kunnen genieten van sociale uitkeringen, en de inkomsten die voortkomen uit deze contracten kunnen dan ook niet beschouwd worden als stabiel en regelmatig. Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarden gesteld door de wet.”

3.2.3. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben, of indien het familieleden betreft van een vreemdeling die erkend is als vluchteling of die de subsidiaire bescherming geniet:

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;
- (...).”

Artikel 10, § 2, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.”

Artikel 10, § 5 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De stabiele en toereikende bestaansmiddelen bedoeld in § 2, derde lid, moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

De Raad merkt op dat de tijdelijke aard van de tewerkstelling niet *ipso facto* impliceert dat ook de inkomsten of de bestaansmiddelen van de persoon die verzoekster wenst te vervoegen tijdelijk zouden zijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster in het kader van haar visumaanvraag een *“arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur voor arbeiders startbanenproject”* tussen de stad

Antwerpen en haar echtgenoot overmaakte aan het bestuur. In dit arbeidscontract is in artikel 2 uitdrukkelijk overeengekomen dat de overeenkomst wordt gesloten voor onbepaalde duur met ingang van 4 februari 2015 en dat de overeenkomst zal worden stopgezet op het ogenblik dat de periode waarbij de werkkuitkering wordt toegekend, afloopt. Verzoekster merkt op in het verzoekschrift dat het contract sowieso beëindigd wordt als de jongere 26 jaar oud is.

Tijdens de duurtijd van dit arbeidscontract beschikt de echtgenoot van verzoekster aldus over een inkomen en wanneer deze overeenkomst wordt ontbonden, dan zal hij recht hebben op werkloosheidsuitkeringen, en zal hij dus eveneens over bestaansmiddelen beschikken. In de bestreden beslissing zelf wordt trouwens uitdrukkelijk gemotiveerd dat “*Dergelijke contracten zijn bijgevolg tijdelijk om vervolgens te kunnen genieten van sociale uitkeringen*”.

Bovendien blijkt uit artikel 10, §5, 3° van de vreemdelingenwet dat werkloosheidsuitkeringen in aanmerking kunnen worden genomen als stabiele en toereikende bestaansmiddelen in de zin van artikel 10, §2, derde lid van de vreemdelingenwet. Als voorwaarde wordt weliswaar opgelegd dat de referentiepersoon dient te bewijzen dat hij actief werk zoekt, doch dit betekent niet dat de inkomsten verkregen uit werkloosheidsuitkeringen *a priori* niet in aanmerking kunnen worden genomen.

Artikel 10, §2, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat aangetoond moet worden dat de te vervoegen vreemdeling beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen. Gelet op de arbeidsovereenkomst van de echtgenoot van verzoekster en gelet op de hierboven weergegeven motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de vreemdeling die verzoekster wenst te vervoegen tewerkgesteld is op basis van een arbeidscontract dat ontbonden wordt wanneer deze persoon het recht op werkloosheidsuitkeringen kan openen of wanneer hij 26 jaar oud wordt. In dit concreet geval staat het tijdelijk karakter van de tewerkstelling er dan ook niet aan in de weg dat de bestaansmiddelen van deze persoon wel degelijk stabiel en regelmatig kunnen zijn. Aangezien blijkt dat de referentiepersoon, na de ontbinding van het arbeidscontract, in elk geval bestaansmiddelen zal genieten uit werkloosheidsuitkeringen, is de tijdelijke aard van de tewerkstelling van deze persoon in het kader van een startbanenovereenkomst *in casu* onvoldoende om hieruit zonder meer af te leiden dat geen bewijs voorligt van regelmatige, toereikende en stabiele bestaansmiddelen. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing geen enkel ander concreet motief hanteert dan de tijdelijkheid van de tewerkstelling, om hieruit op directe wijze af te leiden dat geen bewijs voorligt dat de referentiepersoon over regelmatige, stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikt in toepassing van artikel 10, §5 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt dan ook op een onvolkomen deductie nu de motieven ervan de conclusie niet in redelijkheid kunnen dragen.

Gelet op hetgeen voorafgaat blijkt dat in de bestreden beslissing geen deugdelijke motivering wordt gegeven voor de vaststelling dat de tewerkstelling in het kader van een startbanenproject niet in aanmerking kan worden genomen als bewijs van regelmatige, toereikende en stabiele bestaansmiddelen in toepassing van artikel 10, §5 van de vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht is dienvolgens aangetoond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van de middelen worden niet onderzocht.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 maart 2016 tot weigering van de afgifte van een visum, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET